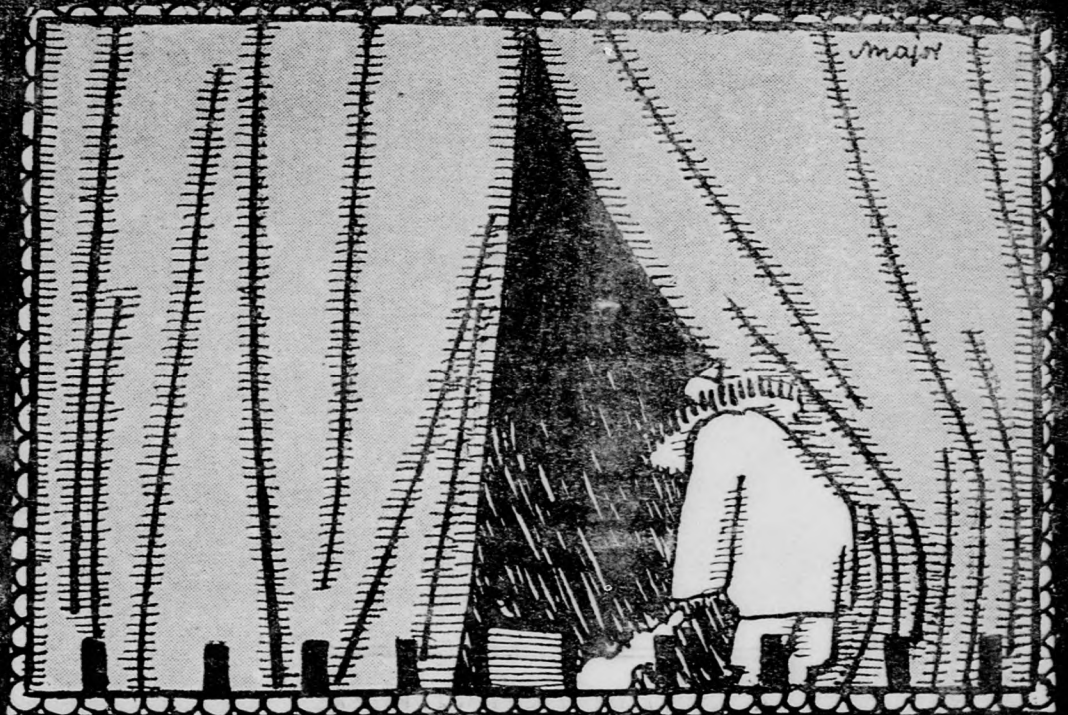

született félszáz évvel ezelőtt

Major

MAGYAR KABARÉ

II. évfolyam. 3. szám.

Ára 20 fillér.

---

*A lapunkban közölt szövegek
kéziratnak tekintendők. Az előadási
jog megszerezhető a szerzőknél, a
kiadónál vagy a „Magyar Kabaré”
szerkesztőségében.*

MAGYAR KABARÉ

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 5.— K

Félévre . . . . . 2.50 "

Negyedévre . . . 1.50 "

Egyes szám ára 20 fill.

Vidéken és pályaudva-
rokon 24 fillér.

— MEGJELENIK —

MINDEN HÓ 5-ÉN ÉS 20-ÁN

— Szerkeszti —

LENGYEL ISTVAN

Szerkesztőség:

VI., EÖTVÖS-UTCA 42.

Kiadóhivatal:

VII., KIRÁLY-UTCA 27.

Hirdetések díjszabás
szerint.

II. évfolyam || 1913. évi február hó 5-től — 20-ig. || 3. szám.

«Szinésznő szeretnék lenni».

... Ön is, kisasszony? ... Nem, nem, nem ... Azaz ... De milyen zavart, kuszált, rapszodikus válaszokat adogatok. Szinte elfelejtem, hogy mennyi szerénységgel fűszerezett elkeseredés, dac, jogosult ambíció és fájdalom sugárzik a szavaiban: „Szinésznő szeretnék lenni ...“

Szinésznő. Egy pillanatig álljunk meg ennél a szónál. Szándékosan mondom *szónak* s nem — *fogalomnak*. A *szónak* ma valahogy ideálisabb jelentőségét érzem. A szó himporos pillangó szárnyakon röpköd; sulya nincs, jelentősége nincs. A *fogalom* kemény, körülsúlykolt cölöp; — félek tőle. És fogalom lett a szinésznőből; fogalom, melynek cégjegyzett, ép törzse az egészségtelen iparok kellemetlen, nedves kérge alatt lapul, inkább szégyenkezve, mint megtisztulásra kész energiával. Minek játszani itt a szavakkal? A bronz megzöldül; nemes patinájában multat hirdet a jövőnek. Oxidációs folyamat. A bronz kibirja; érce szebb, tartalmasabb, artisztikusabb lesz. A bronz-fogalom: tiszta, határozott. Hol van ez a határozottság a szinésznő-fogalomban, melyből — sajnos — csak a legelszomorítóbb oxidációs folyamatok észlelhetők? Hagyjuk, hagyjuk a fogalmat. Maradjunk csak a könnyed, tarka pillangó-értéket képviselő *szónál*: hamarabb férközünk talán feljajdulásának lényegéhez, kisasszony: „Szinésznő szeretnék lenni ...“

Nem, valóban nincs szükségünk arra, hogy közhelyeken nyargalva, hatoljunk be az átlag-közönség szemében még mindig szélsőségekben jelentkező kulissza-világ erdejébe. Mi is ez a két véglet? Egyik oldalon *Ő* áll, *Ő*, az isteni. A másikon *ő*: az izé ... Más nincs. Ez a közfelfogás.

Feltétlenül szemünkbe ötlük az isteni *Ő* a szinpadon, ahol lábacskaí sűrűn és szorgalmasan énekelnek. Izé kisasszony pedig ambíciózusan beszéltet magáról a város arany ifjúsága körében, ahol rövidesen hirre tesz szert, hirre s ah, gyakran egyébre is, legfőképpen befolyásra. (Egy ritka becsületes vidéki szinigazgatót existenciájában tett tönkre a közelmúltban egy izé kisasszony.) Megesik, hogy Izé kisasszony addig lépked jobbra-balra, míg egy szép napon az isteni *Ő* helyén pillantjuk meg, holott emlékezetünk elfogulatlanul

inkább szánta őt a mosogató-dézsza mellé, mint a szinpad csillagának. Tévedtünk? Oh nem. Thália eltévelyedett vállalkozói, körülpauszálzott, pohos direktorok rendezik az ilyen sikerdus fordulókat. Kacagni, sirni lehet ezen, kisasszony, de ugy-e, nincs meg Önben a képesség, hogy szerepkörét hasonló karriérra berendezkedve, bővitse ki?

Őn el fog tűnni tehát egyelőre, kisasszony, a közönség szeme által áthatolhatatlan kulissza-erdő rengetegében. Nem fogják észrevenni. Minden küzdelme, melyet a tisztességes megélhetésért folytatni fog; minden, a pályájához fűzött jogosult reménykedése keserű, fájó eltitkolt zokogásba ful . . . amig vége a szezonnak, virágvasárnapig. Akkor merészkedik ajkára titkolt bánata, hite, reménye; akkor várja Ön a direktort, a híres, kiváló, jeles férfiut, aki lámpással keresi a színésznőt; azt, aki fogalom neki; azt, aki meg fogja érteni Önt; akinek a régi modorossággal mondhatja: „*Színésznő* szeretnék lenni . . .“

A direktor persze nem jön. Szerződés pedig kell, mert élni is kell . . . Ön azonban virágvasárnap előtt is jól tudta ezt, kisasszony, Ön, szegény, tisztességes kisasszony, az ügynökhöz futott tehát, Oh, az ügynök! . . . Új fejezet. Az ügynök csudákat tesz. Mennyit fizetett Ön az ügynöknek, kisasszony? Semmit? Majd utólag? Mily naivítás! Ön visszamarad Hiába van tehetsége, hiába szerzett okmány-szerű bizonyítékot: vagy, vagy. Négyszáztól fel — akár ezer koronáig: tömnie kell feltétlenül az ügynök ur zsebét: kisasszony, tegye meg, tömjé azt a feneketlen zsebet, Ön színésznő szeretne lenni! . . . Nincs pénze? Tessék? Ön színésznő és nincs pénze? . . . Pénz, pénz, pénz . . .

Színésznő . . . Milyen kedves, édes szó ez nekünk, akik imadjuk a szinpadot. Színésznő . . . Mily elaljasított, lerongyolt fogalom ez, amig átvergődik az átlag-közönség kritikai elismeréséig.

*

Razziát kellene már egyszer tartani a direktor urak ügynökökkel garnirozott üzérkedésén. Elég volt. Pálya és kenyér a színház. A tisztességes direktorokon a sor, hogy gyomláljanak. Nem azért kapják elvégre a szubvenciót, hogy a színház-művészet csillogó takarója alatt, be nem vallott leánykereskedelmet tenyésszenek. Tegyük meg önszántukból a kötelességüket, amig ráeszmél a Színészegyesület is, hogy — a direktorok birságnyzó műveleteinek támogatásán kívül — tagjaival szemben más kötelezettségei is vannak. Az ügynök urak boltját pedig tessék becsukni. Elég volt ezeknek az üzelveiből is.

*

Pardon, kisasszony, elkalandoztam kissé a témától: „*Színésznő* szeretnék lenni . . .“

Kérve kérem, ne várjon, ne reméljen egyelőre semmit. Ön szent hittel indult a pályájának, nem tud és nem akar áldozatokat hozni. Hogy gondolja, hogy itt érvényesülni fog . . . ?

Magyar Elemér.

Miért ne, mikor olyan csinos fekete pofa vagy? . . .

Egy napon — ahogy mondani szokás — visszament a parthiem. Pedig már öt hét óta álmodtam a menyasszonyomról, akinek festett haja alatt kedves kis szőke pihék melegedtek. Naponként délután fél négyig aludtam, gondolván, e kis henyelést megengedheti magának egy vőlegény, aki amugy is, hivatalból, nagy munkára készül. Akkor mindig elmentem a menyasszonyomhoz, ahol illő tisztelettel bántunk egymással. Mindig betartottuk a legalább egy lépésnyi távolságot egymástól, aminek állandó és pregnáns kifejezéseken az asztal alatt egymásra lépve tartottuk lábainkat.

Majd estefelé mindig újból megszámláltuk a staffirung darabjait, hogy megvannak-e s hogy gyönyörködjünk bennük. Menyasszonyom ugyan úgy vélte, hogy ráérek majd gyönyörködni, ha már ő is bennük lesz; de én lebeszéltem erről és nem mondtam le a mindennapi gyönyörködésről. Ez nehezen ment.

És — amint fennebb mondtam — visszament.

Itt álltam visszamenve, egy visszament parthie hajnalán, megfürödve a házasság lehelletének buja parfümjében . . . Szóval egy vőlegény, megfürödve.

Fölsóhajtottam. És estefelé a kávéházban megszólítottam a régi szökét, akire még házassági hajlamom fölgerjedése előtt vágytam; megszólítottam s ő azt mondta:

— Miért ne, mikor én olyan csinos fekete pofa vagyok . . .

— Miért ne? — mondtam én felbőszülten az őszinte és logikus megokolás fölött. — Mikor én olyan csinos fekete vagyok.

Egy hét mulva azt mondta, hogy vegyek neki jegygyűrűt. Kissé bosszankodva szoltam rá, hogy minek az.

— Miért ne, mikor te olyan csinos fekete pofa vagy — válaszolta rezignált bájjal.

Meg kellett vennem a jegygyűrűt. Gondoltam, a jegygyűrű az még semmi, az csak olyan szokás.

Két hét mulva azt mondta egy napon, hogy a holmija közt nagytakarítást tartott, [összetépett sok régi irást, levelet, minek az a sok lim-lom, ha már valaki komoly, megállapodott életben él. Aztán elővett egy okmányszerűen összehajtott papirost, ideadta és így szolt:

— De ez, ezt mégse téptem el. Az ember őrizze meg az ilyet. Ezt vedd magadhoz, hogy jó helyen legyen a születési bizonyítványom. Ki tudja? — tette hozzá sunyi bájjal. — Az ember sohase tudhatja . . .

— De . . . de minek? — rikácsoltam én meggémbereidve.

Szeliden nézett rám, az államon található kis szépséggödröcskét megbökte a kezével és pajkosan csettintett nyelvecskéjével:

— Miért ne, mikor te olyan csinos fekete pofa vagy . . .

— Ettől fogva elhatároztam, hogy rosszul bánok vele, csak hogy megszabadulhassak tőle. Elsősorban éheztettem. Semmi pénzt se adtam neki, mindössze néhány almát és vizes zsemlyét.

De ő boldog volt. Egy napon így szóltam hozzá:

— Ugy-e, ez nem neked való, szegény? Te gazdag emberről álmodoztál?

— Ó, — szolt szerényen és tulboldogan — nékem a szegénység a legszebb gazdagság. Sose hidd te azt, hogy engem szédít a fény s a pompa.

Ezt felelte ő.

Egy napon aztán, ujév napján reggel kopogtattak az ajtón.

— Ki az? — rivalltam ki az ágyból, mire egy mocskos mindenes három kis porontyot tolt be a szobába. Kórusban zengtek:

— A kedves mamának és kedves papának boldog ujévet kívánunk. És kipirosodtak.

Ő szégyenlős bájjal szoritotta magához magzatait s miközben egyik ámulásból a másikba estem, arcomhoz dörzsölte a magáét s így csicsergett:

— No, látod, sosem buktam én a gazdagságra. Ezeknek az atyja is oly szegény volt, mit mondjak neked? . . . oly szegények voltunk, hogy gyerekeink születtek . . . Oly szegények, de oly szegények . . .

Mért ne lehetnék ezután is, mikor te olyan csinos fekete . . .

— Pofa vagy! — bömböltem

megvadulva és azon gondolkoztam, nem volna-e jó a mindenest is eljegyezni és minden nőnek az ujjára ráhuzni egy kis karikagyűrűt. Miért ne, mikor én olyan csinos fekete pofa vagyok . . .

Somlyó Zoltán.

Pesti mesék.

A szigoru rendőr.

Régen történt. Ferenczy nyaranta kinn játszott akkoriban Feld Zsigmond színházában. Egy este sietve mosta le magáról a festéket és a rá várakozó konflis felé tartott. Előadás után tudniillik a Jardin de Parisban is föllépett s ugyancsak össze kellett szednie magát a konfliisnak, hogy utasa el ne késsen. Hanem amint be akart ugrani a kocsiba, valami gabalyodás támadt a színészbejáró előtt és az épen kéznél levő rendőr Ferenczy nevét is föl akarja írni. Ferenczy először tiltakozott, de mikor látta, hogy a rendőr nem engedi el, a percek pedig örült vágatásnak indulnak, bosszusan vágta oda a rendőrnek:

— Ferenczy Károly, szinművész.

— Nono, — mondja amaz csendesén — azt majd a fogalmazó ur fogja megállapítani.

A Nagy Endre kabaré műsorából.

Az új állatkert.

Irta és előadja KÖVÁRY GYULA.

Oly gyönyörű az új állatkert
Oly csodaszép,
Az állatok köztünk mázskálnak
Ott szanaszét.
Kezelní a leopárddal cseppet
Se zsenánt
S illemkönyvet forgat szájában
Az elefánt.
Bé családom kiműveltem
Két óra alatt:
Mutogattam nekik fókát,
Majmot, meg halat.
Tetszett a gyerekeknek
A kert, a tó —
S kérdezték, hogy melyik
Az igazgató?

Ni, az állatok királya
Sveifolt a sörénye,
Otkolont kap naponta az
Állatkert görénye.
Nincsen ilyen szép cápája
Egész Voloskának,
S külön ágyas pavillonja
Van a poloskának.
Ne bánd magyar, hogy a vasut
Már fölemelt zónás.

Hálistennek hetven kiló
Csuspászt fogyaszt:
Kukorica Jónás!

Oh, minő csodálat,
Mennyi ritka állat!
Boci-boci tarka
Is van itten tartva!

Ott meg egy medve a jégen
Ül, ül, ül!
Jegesmedve, — tán csak meg nem
Hül, hül, hül!
Ám a jég az csak cement,
S így, mire a nap lement:
Minden medve angolosra:
Sül, sül, sül . . .

Magasan repül a daru
Szép rikord,
Haragszik az elefánt,
Hogy úgy rikolt!
Ne fintorgasd az ormányod
Sokáig!
Tied lett már két etetőd,
Koporsó bezártáig!

Svan itten egy madárház is valahol,
Melyben még a dalos madár sem
[dalol.

Bármit mondnak az állatkert tanári
Nem lesz soha a verébből — kanári.

Fekete csikos ez a ló,
A ruhája onnan való,
Mert ő a zebra, vagyis a
Szép, kicsi: Zebra Kadischa.

Azért mókus, hogy mókázzon,
Azért róka, hogy rókázzon,
Azért zsiráf, hogy zsiráljon,
Egyebet ő mit csináljon
Egész nap?

S jaj, de magas a tyukoknak
Ez a modern palota,
S mily elegáns, csinos szemét-
Dombot rendeztek oda!
Interjumra egyik tyuk azt csipogta:
„Szép itt, ámde van egy vágyam
[titokba,

Ketrecembe kéne menni
S nem itt lakni kényszeredni,
Egészségemen tán ez ront,
Hogy nem szoktam meg még a
[szelont.“

S a gólya, a gólya!
Az állatkertnek ő az őslakója.
A multja nagy, dicső,
Már Tisza Istvánt is ő
Hozta, — ez a gólya!

·|. Piros, piros, piros, ·|.
Piros bort az üvegbe!
·|. Orosz, orosz, orosz, ·|.
Oroszlánt az ölembe!
Sörénye, a tarka,
Vállamat takarja,
Megölelném, de ő-
Megharapna!

S itt, ahol a tigris, farkas,
Boci sok, boci sok,
Mozit is csináltak már a
Mozisok, mocisok,
Mert sok ám itt a kacska,
Meg a liba, a liba,
Hadd járhassanak csakugyan
Mozi-mozi-moziba.

Káka tövén költ a ruca,
Nejem kíváncsi a struccra,
De, ahol a plöröz terem,
Azt a ketrect nem is merem —
Megnézni.

Pesti Dobogó.

— *Lovászy Károly kabaréja.* —

A napilapok nemrégiben hirt adtak arról, hogy *Lovászy Károly*, a népszerű kabaréíró, *Pesti Dobogó* címmel megnyitja egy új kabaré kapuit. A híresztelés arról is szólt, hogy *Lovászy* már február elején bemutatja az új szórakozóhelyet; ebből azonban nem lett semmi. Nem lett pedig azért, mert *Lovászy Károly* meggondolta a dolgot egyrészt a háborus idők, másrészt az előrehaladott idényre való tekintettel. De egyéb körülmény is közrejátszott, ami a legfrissebb színpad megnyitását késlelteti és szeptember elsejére halasztja.

Lovászy Károly a *Pesti Dobogó*t az *Andrássy-ut* és *Dobó-utca* sarkán, az *Andrássy-ut 10. számú házának* sarok üzleti helyiségében akarta megnyitni. A műsor és a helyiség berendezésének terve már egészen készen volt és éppen a színpad felszerelési munkálatokat akarták megkezdeni, midőn egy budapesti háztulajdonos azt az ajánlatot tette *Lovászynak*, hogy abban az esetben, ha a *Pesti Dobogó*t az ő házában nyitja és a megnyitás terminusát szeptemberig halasztja, úgy *Erzsébet-kör-uti bérházának* udvarán e célra a nyár folyamán hatalmas üveg-

csarnokot épített, amelyet tíz éves szerződéssel a *Pesti Dobogó* céljaira bérbead.

Lovászy Károly más irányban is tárgyalt, ezeket megelőzőleg. Tudvalevő dolog, hogy kabaré alatt — eredeti értelmében véve — vendéglői, vagy kávéházi helyiséget értünk, amelynek rögtönzött színpadán híres írók dolgait neves művészek adják elő. Ez elvből kiindulva tehát az volt a célja, hogy egyik budapesti nagy-kávéházat esti előadásra kibérli. Tárgyalt és megállapodásra jutott a *Király-utca* és *Lövölde-lér* sarkán levő „*Zita*“-kávéházzal (volt *Kairó-kávéház*) és az volt a terve, hogy a belépő publikum belépti-díjat nem fog fizetni. Az, aki bejött volna ebbe a kávéházi kabaréba, (amely feltétlenül művészi nivón akart állani), egy csésze feketét kapott volna, amelyért 1 korona jár. Ez a „belépő fekete“ jogosított volna mindenkit arra, hogy végignézze a kabaré-műsort.

Lovászy a „nagy forgalom, kevés haszon“ elve alapján akarta ezt megcsinálni és mégis elállott e tervtől, mert attól tartott, hogy a pesti kényes publikum idegenkedni fog a kávéházi asztaltól. Meg aztán attól is félt, hogy a pesti előadó-művészek még nem állanak ott, hogy a „külsőségekkel“ számolni tudjanak.

Az egészen bizonyos, hogy a Pesti Dobogó szeptemberben megnyílik és, amint tudjuk, Lovászy Károly arra fog törekedni, hogy a budapesti közönséget bámulatos olcsón juttassa elsőrangú és világvárosi kabaréműsorhoz.

A művészgárdát úgy akarja megszervezni, hogy teljesen új nevek és új tehetségek szerepeljenek a dobogón, olyanok, akik eddig más helyeken le nem járták magukat és akik meglepetést fognak hozni a publikumnak. Táncolni, énekelni, játszani vigat és szomorut elsőrangúan kell annak, aki be akar jutni a Lovászy kabaréjába.

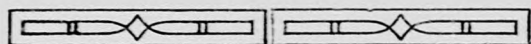
Lovászy Károlynak most, hogy az előzetes munkálatok folynak, Vitéz Róbert a jobbkeze, aki segídekzeni fog a rendezésnél és a gárda megválogatásánál. Vitéz Róbert a múlt évi Kamarajátékoknál tünt fel sokoldalúságával. Drámai színész, groteszk komikus, komoly előadó és pajkos kabaré-énekes egy személyben. Az új direktor feltétlenül jól választott, mikor Vitézt vette maga mellé első sorban. Vitéz különben a nyáron is feltűnt az Angol Parkban, amikor Lovászynak egy sikerült kis színpadi tréfájában gróf Bánffy Miklóst alakította olyan készséggel, hogy az operai kormánybiztos alakban, hangban és modorban a megtévesztésig hű volt a Vitéz Róbert által megszemélyesített Bánffyhoz.

Lovászy főként az aktualitásokra utazik, és a Pesti Dobogónak az lesz a szenzációja, hogy amit például délután két órakor Az Est-ben olvasunk, azt este egy kis rögtönzött darab, vagy kuplé keretében már hallhatják a színpadon.

A művészgárdáról tehát már

előre azért sem beszélhetünk, mert ugyancsak fogékonyaknak és intelligenseknek kell lenniök a művészeknek, hogy a fenti követelményeknek megfeleljenek. De, aki itt megállja a helyét, azelőtt nyitva áll majd minden színház kapuja.

I. i.

Előadja: H. VÁRADY ELZA.

A biblia.

Irtá: BÉKEFFY LÁSZLÓ.

Zenét szerző: H. HEIDELBERG A.

*Márta néni özvegy asszony
Három hosszú éve mán
És azóta sir egész nap
Reggel, délbe, délután.
És vasárnap a ruhákat,
Mit a férje itt hagyott,
Előveszi és megcsókol
Minden egyes darabot,
Minden darabot.*

*Arra járt a tisztelendő
És beszólt az ablakon:
Márta, lelkem, ne szomorkodj,
Mit sem ér a fájdalom,
Dobd a rongyot félre, Márta
S vedd elő a bibliát,
Benn van abba minden, minden,
Ami enyhet, üdvöt ad,
Ami üdvöt ad.*

*Nagyot sóhajtott a Márta:
Tisztelendő ur, ajjé!
És a férje egy nadrágját
Tartja az orra elé:
Tisztelendő uram, atyám,
Hagyjuk a vigasztalót,
Szépen van a bibliában,
Ami ebbe benne vót.
Ami ebbe vót.*

Énekli: FERENCZY KÁROLY.

Kaptam egy szerelmes levelet.

Szövegét írta: BRÓDY ISTVÁN.

Zenéjét szerző: H. HEIDELBERG A.

Istenem, oly boldog vagyok máma,
Szemet vetett rám egy uri dáma.
Egy kis levélkét hozott a posta,
Oly boldoggá tesz e kicsi szócska.
Azt írja egy bájos, kicsi néne,
Hogy neki az én csókomból kéne,
Ide várom a találkozóra.
Istenem, mikor lesz már tiz óra?

(Refr. :) Kaptam egy szerelmes levelet,
Vajjon, aki írta, mi lehet?
Nem bánom én, ha bárminő,
Biztos egy finom urinő,
Biztosan egy finom urinő.
Azt írja, pont tizre ide vár.
Mamuskám, kis anyám, gyere már!
Istenem, mily boldog leszek máma,
Szeretőm lesz egy szép uri dáma.

Istenem, vajjon hol van a kincsem?
Vörös szegfű itt egyik nőn sincsen,
Pedig ezt írta a levelébe:
Vörös szegfűt tűz a kebelére.
Én azt hiszem, hogy a kicsi nőcske
Bizonyosan karcsu, magas, szőke,
Vagy tán molett és a haja ében,
Lángoló tűz gyújt a kebelében. (Refr.)

Ez se, az se, ugyan merre járhat?
A szívemet emészti a bánat,
Hátha nem jön el az ismeretlen?
Csitulj, szívem, oh, ez lehetetlen!
Én meg az a drága kis nő, még ma
Elmegyünk egy rózsás szeparéba,
Ott mulatunk hajnal repedésig.
Én Istenem, ez a nő hol késik?

(Refr. :) Kaptam egy szerelmes levelet,
Vajjon, aki írta, mi lehet?
Nem bánom én, ha bárminő,
Biztos egy finom urinő,
Biztosan egy finom urinő.
Azt írja, pont tizre idevár.
Mamuskám, kis anyám, gyere már!
Istenem, csak nem maga az, drágám?
Mindjárt jövök, maga majd itt vár rám!

Williamson költészet
a színi színpadon
színi színpadon

Kapitány egy rendkívül lehellet
(Bárdy István)

zenei
Kötet, Kézirati Műhely
17-18.

Vivace

Modérato

menem egy helyre

Loupa

ú - ne ké - ne! ké - ne! ké - ne! ké - ne! ké - ne! ké - ne! ké - ne!

po - tá - ny! ké - ne! ké - ne! ké - ne! ké - ne! ké - ne! ké - ne!

ú - ne! ké - ne! ké - ne! ké - ne! ké - ne! ké - ne! ké - ne!

Refrén

Itt nem az én legmárkos é - ve: kap-tan egy kerékes levelét!

Vajon ott ita gy - lebezt: étem békémet kérték: bűnt és bűnös ördög,

Itt nem az én bűnös ördög - ö! Itt én az én bűnös ördög - ö! Itt én az én bűnös ördög - ö!

Itt nem az én bűnös ördög - ö! Itt én az én bűnös ördög - ö! Itt én az én bűnös ördög - ö!

Itt nem az én bűnös ördög - ö! Itt én az én bűnös ördög - ö! Itt én az én bűnös ördög - ö!

Itt nem az én bűnös ördög - ö! Itt én az én bűnös ördög - ö! Itt én az én bűnös ördög - ö!

A Magyar Kabaré zene és ita Hódolgy: teidbe itt Budapest 1930 I/31

Szerződés nélkül.

Szin: a Meteor-kávéház.

Bejön Goldner ur, Duhaj kisváros kávéházának tulajdonosa, aki nem ismeri a komoly artista-fórumokat és akinek nem a szervezendő kabaré trupp, de az ital-fogyasztás a fontos. — Bejön a Meteorba, egy csoportba lépve kijelenti, hogy egy direktorral óhajt érintkezésbe lépni; erre kilép a csoportból Ál ur, megcsörgeti a zsebében mind a hét koronáját, jelezve ezzel, hogy ő a társaságban az anyagilag legjobban diszponált férfi.

— Jó, hogy hozzám tetszett fordulni, aranyos Goldner bácsi; hat nő és két férfiuból szervezett társulatot a lehető legjobb erőkből áll. (sajtóhiba?) A társulatot én fizetem az ön „felpénzéből“, azonkívül ön fizet ennyi és ennyi „dugópénzt“ (értsd az elfogyasztott italok árának x, y percentjét). Ugy-e, szerény vagyok, s amellet biztosítom önt, hogy a mulatója minden este annyira tömve lesz, hogy azt a bizonyos gombostűt sem fogja elhelyezni tudni. A műsorom minden egyes száma sláger. Itt van például K... kisasszony stb. stb. — Ál direktor ur itt már a „főzőcskébe“ fog. Ha a feltételek elfogadhatók, a szerződést megkötik. — Azonnal jövök, drága apám, csak papirost hozok. (Gyula, adjon egy levélpapírt!)

Mig Ál direktor ur papírát meggy, villámgyorsasággal csap le egy fiatalember a már rosszul-jól megfőzött Goldner urra. Ez a fiatal ember az ugynevezett „cupfoló“, ártista-ügynök.

Jár a Meteorba egy nagyon szimpatikus, jó megjelenésű fiu, ősrégi artistacsalád leszármazottja,

elődei még az istenben és a Király-utcában megboldogult Mandl mulatóban működtek. A nevét nem tudom pontosan: Erényi vagy Arányinak hívják. De hisz a neve mellékes s csak annyit akarok róla megjegyezni, hogy ő áll a legügyesebb „cupfoló“ hírében. Erényi ur tehát, mint említettem, bemutatkozik: Erényi... — Goldner, kávék vagyok! — Igazán, kedves Goldner ur, tisztán szánelomból jöttem az ön asztalához, mivel láttam, hogy Ál urral elegyedett szóba. Hová gondolt akkor, amikor olyan finom intelligenciájú és előkelő izlésű publikumnak, mint aminő Duhaj kisvárosé, olyan kriminális társulatot akar a nyakába sózni, mint amilyen Ál uré. Az ő női... Mbah! az ő női! Azok is nők?... Aztán minek is önnek direktor, pláne Ál ur, aki a feleségét (?) is magával viszi, azt is Önnek kell eltartani. Biztosítom, kedves Goldner ur, hogyha Ál társulata lesz Duhajon, nyugodt lelkiismerettel csukhatja be a mulatóját. Én nem akarok senkit sem simpfelni, de... — stb. stb., szóval tovább rágalmaz.

— Én összehozok Önnek egy társulatot, amelyet Ön fizet. Nincs felpénz, sem egyéb költség. Legyünk őszinték, kedves Goldner ur, a fődolog mégis csak az ital-fogyasztás, s az én nőim elsőrangban „főznek“. Ön „dugópénzt“ fizet és semmi mást. No és ha látná azt a művészgárdát, amit én szerződtetek. „Klassz nő“ mind a hat és a két férfi... — stb. stb. A szerződést két perc alatt megkötik. Erényi ur jutalékot kér, Goldner fizet és megfőzve távozik s mire Ál ur a papirossal visszatér, Goldner ur már a Rákóczi-uton számitgatja a kitünően

sikerült üzlet chanceait. S most jön a java.

Erényi urat körülfogják. Szerződést kínál. — Van szerződésed? Nincs? — Nincs, de ilyen helyre nem megyek. — Ezt a kifakadást egy éhező, de önérzetes artista mondja. Az egyik asztalnál egy új nő ül, aki még nem járta le magát. Erényi ur hozzálép: — Hogy hívják magát, kedvesem? — Panci Mancinak. — Akar artistanő lenni? Nos, itt a szerződés, jövő héten utaznak. Tud valamit énekelni? Nem? Hát akkor tanulja meg valakitől az „Édes, aranyos kis tyukom“-ot. Gilt.

Egy roppant rosszul öltözött fiatalember lép most Erényi urhoz: — Berger kereskedősegéd vagyok. Hallom, hogy Ön társulatot szervez. Kedves Erényi ur, én őszintén és komolyan szeretnék Önnel tárgyalni. — Tessék, de csak röviden, mert kevés az időm. — Hát, uram, én a Kohn cég alkalmazottja voltam. A cég rám bízott 20 koronát s mivel erősen tartoztam már a főurnak . . . — Elköltötte, ugy-e, és most fél a következményektől. Nos, mit tud? — Hát voltam műkedvelő is s így nagyon jól tudok steppelni. — Rendben van! Mit tud fizetni? — Hát van még egy pár forintom . . . — No, adja ide! Jövő héten utaznak.

A társulatot tovább szedi. Ál ur ezt látva, bosszút esküszik, hajnalában lovagias uton elintézendő, összeverekednek és mivel Erényi állandóan több barátjával és két boxerrel jár, Ál ur itt is a rövidebbet huzza és panasza tárgyában direkt a sóhivatalba távozik.

A társulat utazik . . . Prosperál, nem prosperál, az mellékes, de

mire a társulat visszajön Pestre, Panci Mancinál beleszeretett a Kohn cég exalkalmazottjába s már a vonaton elhatározzák, hogy a közeljövőben ők szerveznek egy társulatot. Új direktor, új társulat, így megy ez a végtelenségig.

Ez egy Meteor-genre kép. A sok ártartista mindenre kapható és megél. A nők még könnyebben. A komoly artista, ha nem kapható, nyugodtan éhenhalhat. Az argot szerint: az ártartista a tutista, az artista a pitiáner.

Az ártartista itt joggal kérdezheti: „Mennyivel különb nálam a hivatásos artista, holott én jobban kuplézom, táncolok, talán jobb a hangom, a fellépésem, miért különb hát ő? Mert tagja a Magyarországi Artista Egyesületnek?“ és ennek az ártartistának igaza van. Csak e főntnevezett egyesület adja meg az artistának a hivatásos artista jellegét. És itt a baj!

Az Országos Színészegyesület mintájára artista előkészítő iskolára van szükség, ahol a tanári kar álljon egy Gyárfásból, Nyáray, Sajó, Solti Hermin, Keleti Juliskából, akik gondot fordítanak a valóban artistának termelt csemetékre. Bizonyítvány és nem egyleti igazolványra van szükség s akkor nem lesz az „artista“ fogalom züllött existenciák mentsvára. De lehetőleg hamar, mélyen tisztelt uraim és hölgyeim, mivel a „Csapj fel, öcsém, artistának!“ kezdetű — ragályos betegség máris nagyon elharapódzott.

Kalmár Tibor.

Kis pesti lexikon.

ELSŐ KÖTET.

Autotaxi — Álhirlapiró.

Autotaxi.

Az autotaxi az a rém,
Amit a falra festenek,
Ha hallom, avagy olvasom,
Már a vesém is megremeg,
Az auto itt, a taxi ott,
Erről sir Szép E., Gábor A.
Az auto ott van mindenütt,
Csak taxit nem láttam soha,
Trallala-trallala-tram.

Bella.

A Bella az egy szindarab,
S ez engem úgy elszomorít,
Istenem, ha elgondolom,
Hogy milyen nagy a nyomor itt,
Mig Varsányi a címszerepben
Démoni szépen homorit,
Közben a magyar tárcairás
Már nem tartja el Szomoryt,
Trallala, trallala-trallala tram.

Villanyóra.

Előszobádnak rejtekén
Komor daccal sötétlik ő,
Mélyében bölcsen meglapul
Cylinder, frakk és lakkcipő,
Vagy meglapul, amit akarsz,
Csak: villany nincsen so'se benn.
Ha nem fizetsz, nem működik,
S ha fizetsz: akkor pláne nem,
Trallalla-trallalla-tram.

Ródlí.

Tíz éve már, hogy itt lakom,
A Rózsadombnak oldalán,
De ródlí nem ültem én
E tizztendő folyamán.
Ha n j d nagyon öreg leszek
S fáradtnak érzem már magam,
Egy szép napon majd ráülök,
S halkam kitöröm a nyakam,
Trallalla-trallalla-tram.

Álhirlapiró.

Hol fur rossz lelkiismeret,
Hol kis piszkok langy büze száll,
Hol illatos már Dánia.
S pausál-felhős a láthatár,
Hol szól a szellő, száll a szél,
S borissza pap vizet darál.
Uj Lohengrinként megjelen
A büszke grál, a grál, az ál.
Ma már nem hattyu vonja őt,
Sőt konflis huzza rossz lován.
Nem kard, revolver járja ma,
S esetleg rugják őt — pofán.
De nála ez már mit se tesz,
S pár bőröket rólad ha nyúz,
Könnyed léptekkel illan el,

S te szólsz:

„Der Grál soll gehen ihm heraus!“

Tokaji Cognac a legjobb!

Simonyi ezresbankója.

(Igaz történet, az ő üres bugyellárisából merítve)

Hát, kérem, bemutatom a Simonyit, a drága Dezsőt, a népszerű színészt, a nők kedvencét, a halhatatlan főbohémét és mit tudom én, még mit. Hiszen tetszik ismerni őt, őt, aki „Holnap, hiszen tudja!” kiáltással bucsuzik el a főpincértől, de miután ez a holnap soha el nem jön, mert ha eljött, akkor már nem „holnap“, hanem „ma“, így hát a holnapok és a kifizetetlen házmesterek tisztelt teljes távolságban kergetik egymást, a főpincér véleménye szerint egész az örökkévalóságig.

Hát az történt, hogy Simonyi hirtelen ezer koronára tett szert. Nem, nem, ne tessék rosszat gondolni. Nem ő volt a gyilkos. Amerikában megállt egy milliomos nagybátyja, aki egész vagyonát, mintegy ezer koronát, reáhagyta. Hogy? Mit tetszik mondani? Miért nem szóltam előbb? Hogy Önnek tíz koronával tartozik? Kérem! Én sem tudtam! Nekem huszszal! De azért ne irigyeljük Simonyit. Elkölteni nem merte a pénzt: nem volt szive hozzá. Bankba nem merte tenni a pénzt: nem volt szive hozzá. Egész nap monologizált önmagában: Be tegyem? Ne tegyem? Be tegyem? Ne tegyem? . . . Még a próbán is ismételtette: Be tegyem? Ne tegyem? . . .

Délután elment a bankba. Kifejtette a kabátja béléséből az ezerkoronást és kért egy takarékönyvet. Azután ismét elrejtette óvatosan a bankót a kabátján direkt a célra hasított zsebbe, a takarékönyvbe pedig hosszú habozás után — két koronát irt be.

Az „örökös“ nyugtalankodott. Valami jót kellene cselekednem — gondolta magában, mert a lelkiismeret, vagyis az ezer korona nagyon furdalta. Találkozott egy féllábu koldussal. — Bácsi, — szólt a koldusnak — akar három tojást enni pohárban? Akkor jöjjön velem. — Így történt, hogy a boldog örökös és féllábu barátja nemsokára együtt ültek a Baumannban.

Azt hiszem, nem csodálkoznak, ha a kevésbé érdekes előzményeket átugorva, a harmadik üveg pezsgőnél folytatom, vagyis, sajnos, amelyet az örökös és a féllábu folytattak.

A megboldogult emlékezetére toasztozott sirva a boldog örökös, hogy Szent Péter meg a felesége eressze be az öreget a kapun. Mert mindig szerette az öreg a nőket. No! — fejezte be a gyászbeszédet Simonyi.

Azután jött a negyedik, ötödik . . . hetedik . . . tizedik és mit tudom én, hányadik üveg pezsgő. Nem vagyok én számoló művész! Nemsokára ittak a pincérek, a cigányok, sőt még a fiakkerkocsisok is bejöttek egy pohárkát inni a megboldogult nagybácsi tiszteletére. A féllábu pedig mindenáron macsicsot akart táncolni.

Hajnalban végre felkerekedett az egész társaság s Simonyi fizetett. Ami az ezresbankóból maradt, a száz egynéhány koronát nagylelkűen a féllábusnak ajándékozta.

Mikor már kinn tántorogtak a hűvös hajnali utcákon, az örökös diszkrétén félrehívta a féllábut:

— Te, öregem, nem adhatnál husz fillért kapupénzre? Holnap megadom . . .

Győri Ernő.

Kovács, Vilmosnak
barátjainak!

Továbbiellő felhők ...

(rövid szöveg)

Rossan

Zenésítette: Jászóczy

To - va szél - lő fel - hők mon - dja - tot meg szél - kon - na én fo - hős - ka - jom, én - ma - kos a - nyam - vak,

Tel - lő né - zés - sora, a köny - me se hull - son - ő - nos né - zés - től nyíl - vak az - cas a föld - vak

Bal - dog az - gyok is - met, el - ké - rül a bér - met, a lel - kem is ug - ra, új é - let - re tá - masz

kend - je - tot meg né - zés - ő se ma - napsz - van Ha - za fo - gók - jom - ni se - lők ma - nyan, ő - se - lők szél - sora - nyan

TOVASZÁLLÓ FELHŐK...

Szövegét írta: ERŐSS BÉLA.

Zenét szerzte: SAS NÁCI.

Tovaszálló felhők mondjátok meg otthon
Az én fehérhaju, bánatos anyámnak,
Többé ne sirasson, a könnye se hulljon
Piros rózsák nyílnak arcán a fiának.
Boldog vagyok ismét, eikerül a bánat
A lelkem is lassan, új életre támad,
Mondjátok meg neki, ő se marad árván
Haza fogok jönni őszi szelek szárnyán
Őszi szelek szárnyán.

Tovaszálló felhők ne szóljatok otthon
Az én fehérhaju, bánatos anyámnak,
Hogy a lelkem beteg, hogy a szívem vérzik
Arcomon a rózsák haloványvá válnak.
Hogy a régi sebem nem tud behegedni
Hogy azt a kis leányt nem tudom feledni,
Ne szóljatok neki virág hervadásról,
Alkony borulásról, csöndes elmulásról,
Csöndes elmulásról.

A pesti órák.

Írta: HARSÁNYI ZSOLT.

Zenét szerzte: H. HEIDELBERG A.

Énekli: SZALAI GYULA.

Elindultam én hazuról háromnegyed hatkor,
Nem délelőtt, nem is délben, hanem pitymallatkor,
Megnéztem a zsebórámat, finom svájci fajta,
Én legyek a Tisza István,
Hogyha nem pont háromfertály hat óra volt rajta.
Félkilenckor kezdődik a hivatalom nékem,
No, gondoltam, fél kilencig van még időm szépen.
Gyorsan megy a villamoska, ha ló nem is huzza.
A perronra feltöppentem s beletettem
Hat krajcárkát
S beletettem hat krajcárkát ott a kalauzba.

Csengettünk és elindultunk, mentünk, mendegéltünk,
Hát egyszer csak a Nyugati közelébe értünk.
Ottan áll a zóna-óra jószeműnek, vaknak,
Nézem, nézem, ejnye, ejnye,
Tizenkét perc híjja van még az egynegyed hatnak.
Mentünk még egy félórácskát, vagy annyi se volt a,
Benéztem a villamosról ablakon egy boltba.
Ejnye, mondom, itt az ember bolond lesz vagy vak lesz.
Bolti óra azt mutatja,
Hogy bizony most tíz perc múlva,
Hogy bizony most tíz perc múlva háromnegyed hat lesz.

Mentünk, mentünk, elakadtunk, leszállottunk, toltunk,
Egyszer csak a Bazilika közelében voltunk,
Ránéztem én a toronyra, meg a mutatóra,
Forgott velem a szakaszjegy,
Bazilika azt mondja, hogy most lesz csak öt óra.
Döcögtünk még egy jó órát, másfél órát, kérem,
Hát egyszer csak ottan álltunk pont a Kálvin-téren,
No, ott aztán minden eszem az inamba hulla,
Evref templom magas tornyán
Három fertály öt leszen csak,
Háromfertály öt leszen csak tizenegy perc múlva.

Tipegettem, tanakodtam, fejem tapogattam,
Alighanem paralízis, csak azt hajtogattam,
Véletlenül megőrültem, hiába, hiába,
Leszáltam a villamosról
Konflin mentem Budára, a Kékgolyó-utcába,
A Schwarzernek főkapuján dörömböztem ottan:
Schwarzer bácsi, gyógyítson meg, mert megháborodtam
Hát kijött ám a főportás, kevés híjján megvert,
Aszongya hogy, aszongya hogy:
Meg van maga bolondulva,
Mit veri fel fél ötkor a tisztességes embert?

Figurák.

A becsületes ember.

A becsületes ember a nyakát büszkén hátraszegi, hogy már messziről meg lehessen ismerni.

Az utcán egy fél pár keztyűt talál. Bemegy a legközelebbi keztyűsboltba és egy ugyanilyen pár keztyűt vásárolva, odateszi az asztalra, ahol az előbbi pár keztyű hevert. Ezt azért teszi, nehogy azt higgyék, hogy a másik felét ő lopta el.

A becsületes ember ötért gesztenyét vesz. Az egyikben kukacot talál. A gesztenyét megeszi, a kukacot ellenben visszaviszi a gesztenyeárusnak azzal, hogy ő csak gesztenyét vásárolt, a kukacot tehát tisztelettel visszaszármatztatja.

A kávéházban erőszakkal leejt egy hatost. A pincér odaugrik, felemeli és át akarja adni. Ekkor a becsületes ember teli torokkal, hogy mindenki hallja, így kiált fel:

— Én becsületes ember vagyok. A hatost nem fogadom el, mert igaz ugyan, hogy leejtettem, de ugyane pillanatban az is megeshetett, hogy valaki más is elejtett egy hatost. Tehát, mivel nem tudhatni bizonyosan, hogy a hatos a jelen pillanatban kié, tartsa meg öcsém magának.

A becsületes ember mindaddig lármázik, amíg az utcán egy aszszonyal nem találkozik, aki kis

gyermekét vezeti és így szól a kis fiához, a becsületes emberre mutatva:

— Látod fiam, ez az az ur, aki a multkor a Pali bácsit kiforgatta a vagyonából.

A kötekedő ember.

A kötekedő embernek a markában marad a kilincs, amikor benyit a kávéházba. Egyik ismerősével kezét fog. Az ismerős erre beszalad a kerületi kapitányságra és ujjait megvizsgáltatja a rendőrorvossal, hogy súlyos testi sértés miatt feljelentést tehessen a kötekedő ember ellen.

A kötekedő ember tovább folytatja garázdálkodását a kávéházban. Az előzékeny pincérnek, aki lesegíti a kabátját, barátságosan a vállára üt, mire ennek vállperece kettétörik.

A gyufatartót egyszerű kézmozdulattal kettéhajlítja és rákönyököl a márványasztalra, mire ez közepén elreped. A székek letöri a karfáját és a vizespoharat mutató és hüvelykujjával összeroppantja.

És éppen jól kifejlett izmait tapogatja, midőn váratlanul hozzálép egy alacsony, sovány ur és a kötekedő embert kétszer egymásután pofonüti. A kötekedő ember vörös lesz, felugrik, felveszi a kalapját, kabátját és csendesen kísétál a kávéházból.

Lovász Károly.

Magyar humoristák.

Karinthy Frigyes.

Született tizenöt évvel később, mint az hozzá közelálló körökben kívánatos volna. Már gyermekkorában föltűnt maró humorával. A miatyánkot következetesen héberül imádkozta. Ebből a korból eredő művei a humor jegyében születtek. Későbbi éveiben szakított a humorral s a komoly tudománynak szentelte magát. Sokáig tanulmányozta a hazai és világ-irodalom jeleseit s hatásuk alatt megírta „Igyir Tokti“ című buddhista irányregényét. Ez a könyve föltűnést keltett páratlan eredetiségével, amennyiben a hazai és világirodalom egyetlen termékéhez sem hasonlított. Ezután rongált vagyoni viszonyainak helyreállításáért a Nyugatra utazott és évekig tartózkodott a vadregényes Figyelő rovat természeti szépségeiben bővelkedő hasábjain. Ebben az időben fedezték fel róla, hogy egy sorban nyolc idegen szót tud elhelyezni s ezért megtették szinikritikusnak. Irodalomtörténeti tanulmányainak gyümölcse a „Magyar irodalom kis görbe tükre“ című munkája. Nevezetes sikereket ért el a gyógypedagógia terén is. Itt említjük meg a „Lexikon gyöngélméjü sóhivatali gyakoronok számára“ című 8 kötetes enciklopédiáját. Nagy fáradtsággal összegyűjtötte a szépirodalmi rögeszmében szenvedő

kedélybetegek munkáit s „Havak esnek“ című elmegyógyászati szak-könyvében adta ki őket. Sokoldalú tudásáról tanuskodik a „Ballada a néma fókákról“ című oceanológiai tanulmánya.

Műveinek javarészében elborult lelkü szerencsétlenekkel foglalkozik. Aggódó családja elhitette vele, hogy idevágó megfigyeléseit legmegfelelőbben a Lipótmezőnek nevezett állami intézményben eszközölheti, ahol a kert kavicsos utain gyermekded paranoázisok kergetődznek játszi enyelgéssel. Innen azonban sikerült megszöknie egy villámhárítón. Elkeseredve a publikum közönyétől, fölhagyott az irodalommal és a hadsereg kötelékébe lépett, ahol jelenleg is szolgál. A szépirodalmat, mint olyat megvetette és tévedésből sem foglalkozott vele.

Aranyeső a címe Zerkovitz Béla új operettjének, melynek dr. Béli Izor írta a librettóját. Az operettet február 21-én mutatja be a Népopera. 24 zeneszám van benne a finalékon kívül. Az aranyeső zenéje egészen újszerű és bizonyosra vehető, hogy minden egyes száma hamarosan népszerűvé válik.

Operetten dolgozik Sas Náci is, címe egyelőre még nincs, csak annyit sikerült megtudnunk, hogy modern — népszínmű lesz és Korcsmáros Nándor írja a librettóját. Bemutatóra csak a jövő sisonban kerül.

A Tatárjárás Riza báróné szerepét Szécsi Magdától, aki visszament Bécsbe, Komlóssy Emma vette át.

Pinguin-tánc elnevezéssel stílusos táncot mutatnak be Csatai Sári és Simonyi Dezső a Palais de Danse-ban.

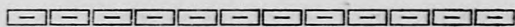
A „Sas“ kabaréban (VIII., József-körút és Nap-utca sarok) február 14-én lesz Szücs Laci igazgató jutalomjátéka a legelőkelőbb fővárosi művészek és művésznők fellépésével.

Igyunk Szántói savanyú-vizet!

200 éve volt, január 28-án, hogy Marius francia zenetanító a francia zeneakadémiának bemutatta az első zongorát, melynek őse a spinét volt. Már az első zongora is kalapácsrendszerű volt és bár azóta a zongorát a legnagyobb mértékben tökéletesbitették, lényegében nincs különbség a mai zongora és Marius találmánya között, melyen ugyanolyan volt a billentyűk elhelyezése is, mint a mostani zongoráé.

A legdrágább zongorát, melyet Chikering bosztoni milliomos ajándékozott Liszt Ferencnek 60. születésnapjára, a Magyar Zeneakadémián őrzik. Értékét 40,000 koronára becsülik a szakértők.

A Royal Orfeumnak immár meg van a szezonslágere: Zerkovitz Béla új operetteje, a „Finom Familia.“ Az operette mulatságos librettóját Mérei Adolf írta. Az operette sláger számait háromszornégyyszer megismételteti a közönség, különösen a „Hüvösvölgy gyöngye“ refrénü dalnak, melyet Szalontai Ferike és Máté Sándor énekelnek, van jelentős sikere. A főszerepeket Bársony István, Heltai, Virágh, Dezsőffy, Mezei Ilonka, Viola Giza, Antal Irén és Kelemen Böske játsszák.

MODERN SZINPAD

NAGY ENDRE CABARETJA

Budapest VI, Andrássy-ut 69.

Kezdeté 1/4 10 órakor. Telefon 93-16.

A tollfosztók (dalciklus). — **A nagy sztrájk** (jelenet.) **Tisza és Lukács a nép között.** **Wekerle esztétizál** **Bella és Gusztó** és még több kiválóság. — Fellépnek: Medgyaszai, Kökény, Hadrik, Boross, Gózon, Kóváry, Huszár, Boldizsár. Jegyek válthatók egész napon át a városi jegyirodáknak és délután 4 órától a cabaret pénztáránál.

A PROGRAMM.

Nagy Endre kabaréja.

A februári műsort a legnagyobb sikerrel játsza Nagy Endre társulata. A közönség nem tud eleget tapsolni Nagy Endre ötletesnél ötletesebb conferenceainak, valamint a kitünő tréfáknak és magánszámoknak. Különösen nagy sikere van Molnár Ferenc kis darabjának, melynek „Pufi a borbélynál“ a címe. „A sláger operett“ című bluettnak, Szép Ernő „A pezsgő“ című dalának, melyet Medgyaszay Vilma ad elő. Kövári „A poliglott operett“, Kökény Ilona „Franciák a Ritzben“, Vidor Ferike „Ha én madám leszek“, Boross Géza „Téli élet a Tátrában“, Boldizsár-Kabók „A nagy sztrájk“ című új magánszámainak is sokat és szívesen tapsolt a Nagy Endre kabaré előkelő izlésű közönsége.

Fővárosi Orfeum.

Sylvester Schäffer egymaga tölti ki a Fővárosi Orfeum műsorának majdnem egész második részét. Fellép mint kártya- és ércpénz-manipulátor, mint gyorsfestő, japán és modern zsonglőr, iskola-lovas, ikariai játékos, műlövész, angol minstrel, végül pedig mint római gladiátor, két csodaszép szürke által vont diadalmi szekéren. A művész egyes dekoráció-változásai is nagy figyelmet érdemelnek. Egyenesen megkapó például, amikor mint műlövész havas erdei tisztáson lép fel, melyen két szelid őzike legel. *Sylvester Schäffer*en kívül az összes új attrakcióknak,

valamint Gyárfás Dezső, Sajó Géza, Keleti Juliska és Sugár Elza magánszámainak is igen nagy sikerük volt. Fontos tudnivaló, hogy ezentul nem csupán minden vasár- és ünnepnap, hanem csütörtök délutánokon is mérsékelt helyáru előadások lesznek, melyeken természetesen *Sylvester Schäffer* mester is résztvesz.

Royal-orfeum.

Nagyszerű attrakciókat sikerült megnyernie Bálint igazgatónak a februári műsor számára. Rajah indiai hercegnő exotikus táncai, az „Um ein Weib“ c. szenzációs szkeccs, melyet az International dramatic Production Co 26 tagu társulata mutat be, valamint Hohl-feld Bros, Ferry, Jeanette Denarier produkcióeseményszámba mennek.

A magyar rész szenzációja *Zerkovitz Béla* új operettje a „Finom familia“, nagy sikere van *K. Solti Hermin*, *Szász Ilona*, *Virágh Jenő* és *Máthé Sándor* új magánszámainak is.

Folies Caprice.

A most bemutatott új műsor talán még a januárinál is jobban tetszik a Folies nézőterét minden este zsufolásig megtöltő közönségnek. A „Szégyen gyalázat“ és a „Künstliche Liebe“ főszerepeit természetesen *Rott* játsza, akire nehéz már újabb dicsérő jelzőket találni. Ő mindig egyformán nagyszerű színész.

A közönség tapsaiban osztozkodnak a magánszámokkal szereplő színészek; elsősorban Szőke Szakáll, R. Türk Berta, Trebitsch, Springer, Solti Rózsi és Vajda Flóra, kik valamennyien legjava művészetükkel lépnek sorompóba a siker érdekében.

Steinhardt mulató.

A februári műsor keretében mutatja be Steinhardt igazgató társulata A kék dominó és Tisztességes lakók c. bohózatokat a legnagyobb tetszés mellett.

A bohózatokon kívül sokat tapasztal a közönség Steinhardt igazgató, Hunyadi, Ricza Giza, az egyre fejlődő Csikvári Margit és Sziklai Benő ötletes magánszámainak is.

G. Közölje velünk lakása címét.

S. K. Sorra kerül.

Király A. A Ferenczy-kabarében február 1-től Liptai Károly a rendező. A másik kérdésére csak az igazgatóság adhat választ.

K. T. Sorra kerül.

A többi kézirat és rajz nem vált be.

„NIPPON“-kávéház
Budapest, VI., Teréz-körút 50. szám.

Telefon 25—41.

„BOHÉMTANYA“ Erzsébet-körút 31.
(Royal-Orfeum).

A művészvilág legkedveltebb találkozó helye.

FŐVÁROSI ORFEUM

Waldmann Imre, igazgató.

Nagymező-utca 17. szám.

Ma és minden este:

Sylvester Schäffer jun.

az artisták királya.

OROSZ IDILL

Márkus Aladár vaudeville-je.

És a többi elsőrendű attrakció.

Az előadás kezdete 8 órakor. Legközelebbi délutáni előadások csütörtökön, február 6-án és vasárnap, február 9-én **Sylvester Schäffer jr.** felléptével. — Kezdeté fél 4 órakor. — Jegyelővétel: 10—1-ig és 3—6-ig a napali pénztárnál.

ROYAL-ORFEUM

Erzsébet-körút 31. Telefon 110—22.

Minden este 8 órakor a teljesen új februári rekord műsor bemutatása.

RAJAH

indiai hercegnő exotikus tánca.

A internationaldramatic Producton Co. 26 tagu társulatának rövid vendégjáték

„UM EIN WEIB“

(Fgy leányért!) szenzációs amerikai szkecs. — **Hohfeld Bros.** — Ferry — **Jeanetto Denarker.** — **Finom familia** Zerkovitz Béla operettje. — K. Solti Hermin, Szász Ilona, Virág Jenő, Máthé Sándor teljesen új kupléműsorral és az összes februári új attrakciók

Vasárnap és csütörtökön délután 3^{1/2} órakor mérsékelt helyáru családi előadás új attrakciók felléptével.

ROYAL CABARET

Erzsébet-körút 31. Telefon 110—22.

Ma és minden éjjel pontban 12 órakor nagy nemzetközi cabaret-előadás!

40 szenzációs ének- és táncattrakció!

FOLIES CAPRICE

Téli helyiség: Révay-utca 18. szám.

Telefon 14—22. Kezdeté 1/2 9 órakor.

Ma Ujdonság! Az idény slágere!

SZÉGYEN! GYALÁZAT!Népies bohózat egy felvonásbau.
Irtá SATYR. Rendező ROTT S. Továbbá**KÜNSTLICHE LIEBE**

és az elsőrangú új szólószámok.

Jegyek elővételben: A Folies Caprice nappali pénztáránál d. e. 9—1-ig és d. u. 3—6-ig. Hirsch, Andrássy-ut 19. Sopronyi, Rákóczi-ut 1. és Az Est kiadóhivataiban.

12 óra után az 1-ső emeleti „Casino de Paris”-ban a világ legelső ének-és táncszámainak fellépte.

Steinhardt Mulató

Rákóczi-ut 63. Telefon: József 21—16.

Kezdeté: 1/2 9 órakor.

Ujdonság! 11 órakor Ujdonság!

A KÉK DOMINÓ

Bohózat. Irták Glinger és Taussig.

9 órakor

TISZTESSÉGES LAKÓK

Bohózat. Irták Glinger és Taussig.

Steinhardt és Hunyadi új kuplékkal.

JEGYEK: 10—1-ig és délután 3—6-ig a Mulatóban. — Egész nap a Hirsch-féle nagytőzsdében és a Hungária-fürdő pénztáránál kaphatók.

TROCADERO

Király-utca 77. Telefon 15—10.

Esténként pontban fél 9 órakor szenzációs műsor. Hombert & Renardo, zene-jelenet. Lena Duvéqué, „A gyilkos manyaszonya” című skeccs-ében. Heléne Lána, a gerai Residenz Theáter primadonnája. Schmied és Árnai új szólókkal, két új bohózat és még számos egészen új különlegességek. **Előzetes jelentés!** E hó 14-én este 8 órakor Iwanof Lenke jutalomestéje előkelő fővárosi művészek közreműködésével.**Palais de Danse**

Szerecsen-utca 35 — Telefon 120-77

Előadás kezdete fél 11 órakor.

Februári csoda-műsor!

Topsy, a szerecsenördög — 6 Felicitás, zenei karakaturisták. — La Favorita, ópiumtáncosnő. Baronesse Tatjana, La belle Ferres, La belle Tirella és még husz attrakció. Minden nap reggelig táncmutatság. Kitünő vacsora. Amerikan baar. — Berkes Berci zenekara és a házi zenekar reggelig hangverse-nyez. Pénztárnyitás este fél 10 órakor.

Józsefvárosi Orfeum

(Folies Bergère)

Népszínház-u. 28. Tel. József 9—94.

Minden este 1/2 9 órakor

Nemzetközi variete műsor!

Littmann Pepi,

Árvay Margit, Jaulus Morini és tizenkét attrakció. Naponta 2 bohózat. Göndör Aurél, mint honvédtüzér. Előadás után a télikertben reggelig vidám élet, szabad bemenet. Jegyelővétel Az Est kiadóiban, Az Ujság olvasótermében és a Hirsch-féle dohánytőzsdében, Andrássy-ut 19.

Király színházban

TRENK márványterme

NYITVA REGGELIG

Előadás után bejárat

Király-utca 73. sz.

Legjobban vacsorázunk az

„EXCELSIOR“
szálloda éttermében

Vendéglős: Wrabetz Gusztáv

VII., Rákóczi-ut 72. sz.

A Magyar Kabaré olvasóihoz!

A közönség soraiból több rendbeli panasz érkezett, hogy lapunkat elárusító helyeinken egy-két nappal a megjelenése után már nem árulják, illetve már az összes példányok elfogytak és így sokan nem juthattak lapunkhoz. Hogy lapunkat mindenkinek könnyebben hozzáférhetővé tegyük, 1913 január hó 1-én

előfizetést nyitunk.

A „Magyar Kabaré“ gazdag szépirodalmi tartalmán kívül az összes fővárosi kabarék és mulatóhelyek legkiválóbb műsordarabjait is közli. Ezenkívül minden számában több kotta és fénykép melléklettel is kedveskedik közönségének.

A „Magyar Kabaré“-t a legelőkelőbb, legjobb tollú magyar írók írják és a legügyesebb művészek illusztrálják. Ezzel szemben előfizetési ára mindössze

1 évre . . . . . 5.— korona.

1/2 évre . . . . . 2•50 korona.

Az előfizetési díj az előfizetés feladásával egyidejűleg kiadóhivatalunkba küldendő.

A „MAGYAR KABARÉ“

KIADÓHIVATALA

VII. KER., KIRÁLY-UTCA 27. SZÁM.

LÖBL MÓR
KÖ. és KÖNYVNYOMDA
VII., KIRÁLY-UTCZA 27.